

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 27.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL,
E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFHORST, J. H. VAN ROSSEM.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag

28 April '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Uit de Redactie getreden:

J. E. A. DE VOGEL.

BERICHT.

De lezers worden opmerkzaam gemaakt op de verandering in het hoofd van dit blad betreffende in te komen stukken.

Door het vervallen van het Hoofdredacteurschap kunnen alleen inzendingen, vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres Vlamingstraat 34 ontvangen, in het e. k. S. W. opgenomen worden.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag. — Beschouwingen.

Gedachten en gedichten.

Eer aan de Dooden, door Ernst Hijmans.

Avond, door J. v. R.

Influenza, door Oh. M.

Heidedronk, door Oh. M.

Brief uit de Meijerij, door Bbk.

Vereenigingsleven.

De theorie der Sterstroomingen.

Delftsche Studenten-Bond.

Delftsche Studenten Debating-club „Logika”.

Uit de Delftsche wereld.

Egoïsme of Bescheidenheid, door N.

Enkele opmerkingen betreffende het door Mej. N. ingezondene, door Van de W.

Studiebelangen.

Tooneel.

Rotterdamsche Kunstkring, „Men kan nooit weten”, door J. v. R.

Boekbespreking.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag. — Beschouwingen.

Tonij is van ons heengegaan. Zijn gebeente rust, naar men ons meldt, in de Residentie. Is dit eer aan de dooden?... Om vooral niet voor een spoorstudent te worden aangezien zal hij, naar verluidt, de colleges slechts per pedes of per fiets bezoeken. Vrede zij zijne asche.

De heer Van de W. is een idealist. De jongelui zijn niet allen, zooals de heer Van de W. Dat is waarachtig ook maar goed, anders konden we d'r wel een dagblad van maken.

Leve 't peuren! „Avond” is toch niet als lachsucces bedoeld, wel?

't Eerste jaar heeft nog altijd groeistuiptjes. Onlangs zag men een paar van die snaken op motorfietsen. Dat is toch warempel geen kinderspeelgoed!

In de voorzaal zagen we een monsterlijke prent uit Utrecht. Je moet maar durven, zoo'n luchtig oppennatuurspel. Dat men in Utrecht last heeft van winderigheid, is overigens bekend.

Kees, wanneer beginnen we te bouwen?

Gedachten en Gedichten.

Eer aan de Dooden.

(Twee beelden).

De Nieuwe Delftsche Courant bracht het volgende bericht

Bijzetting.

Het stoffelijk overschot van Prinses Pauline van Oranje Nassau, dat morgen in den Koninklijken grafkelder in de Nieuwe Kerk wordt bijgezet, zal des voormiddags ten 10,6 uur van het station met den gewonen trein aankomen.

De wagon, waarin de kist, zal worden afgehaakt en al naar de treinenloop dat gedooft, voor de wachtkamer 1e klasse worden gereden, of op dood spoor worden gebracht.

De kist zal daarna worden geplaatst op de kinderbaar, eigendom der Koninklijke familie.

De stoet wordt geopend door den commissaris van politie in een rijtuig; dan volgen twee bedienden ter begrafenis; dan de baar, gedragen door acht dragers en aan weerszijden begeleid door drie lakeien, gekleed in halfgala.

Te voet volgen: de eerste Kamerheer van H. M. de Koningin, die de reis van Fienwalde medemaakte en de intendant J. W. J. baron Taets van Amerongen.

Het geheel wordt geëscorteerd door bereden politie en volgt dezen weg naar de Nieuwe Kerk: Houttuinen, Binnenwatersloot N.z., Oude Delft O.z., Nieuwstraat, Cameretten, Markt, Nieuwe Kerk.

Het vertrek van het station zal vermoedelijk ten 10¹/₄, de aankomst aan de Nieuwe Kerk ten 10³/₄ uur zijn. Het afzetten van den openbaren weg zal zoo kort mogelijk duren.

Aan het publiek wordt gelegenheid gegeven zich ter zijde van den weg te plaatsen, maar streng verboden is; het volgen van of medeloopen met den stoet.

De Delftsche markt, getuige van zooveel en veelsoortige, zoo grootsche en zoo profane tooneelen van openbaar leven, lag in hellen zonnenschijn.

Achter ons rezen statig, donker-grootsch imponeerend, de lijnen van den Nieuwe Kerktoren samen tot het machtig gebaar omhoog, dat altijd en onder alle belichting dwingt tot stil rustige, gotisch intense-aandacht.

En daarvóór, wijduit het sterk lichte pleinvlak, dat de veldwachters als 't ware hadden schoon gebezemd, in het terugdringen der ordeloze kijkers tot het kompakte carré, uit gesloten lijnen menschenlijven. Tot — aan den over-

kant — de bontkleurige zijden ervan gesloten werden door den slap geelwitten raadhuisgevel, die — nu meer dan ooit — leek een daar slecht passend neergepoot stuk Italië onder Hollandschen koud ijlblauwen hemel.

Toen kwamen twee rijtuigen, paarden trappend, hun hooge inzitters afzetten aan de kerk. Eerst in de verte, waar — naast het raadhuis — een bres was gehouden in den dijk van menschen, een vage beweging. Dan — als ze den hoek ombuigen — het volle gezicht op de paarden in lichten draf, en erboven — opvrolijkend het zwart der koetsen — de geelbetreste grijze livrei en de bonte lijfjagerspluim.

Als ondertoon de atmosfeer van zwijgend brutaal kijkspel-gapen der massa. Dan houden de koetsen stil en als, na wat plechtig groetvertoon, de wit en geel berandde uniformen zijn opgeslokt door de donkerte van het overschaduwde kerkportiek, heerscht weer gedurende eenigen tijd op het zontintelende marktplein de stemming van wachten op wat nog komen moet.

Dan treedt weer de gestalte met witpluimig geboorden steek naar voren, scherp afteekenend tegen den verweerden baksteentint achter hem. En uit zijn tooneelachtige houding van scherp staan uitkijken, gaat er op allen over een culmineering van ongeduld, die de halzen doet rekken, in starende nieuwsgierigheid, tot de stoet komt.

Als het commissaris-rijtuig niet meer den vrijen uitkijk verhindert, doet zich de baar voor, als één beangstigend ding, dat met regelmatige schokbeweging langzaam aanschuift over het plein. Naargeestig meer dan droef, zwijgt de zwarte middenvlek van baar en dragers, onnatuurlijk levendig makend het bēge der zijdelingsloopende lakeijassen. Het zwarte doodskleed verstoort de witte zuiverheid van den bovenopliggenden krans.

En als meer nabijheid de huichelende, gladgeschoren slavenkoppen, doet onderkennen in al hun onverschilligheid van betaalde huilebalken en het koude zwijgen der menigte daarachter zijn inwerking doet voelen, wordt er bewust de afkeer over het oneindig leege van al dat plechtig doen over een doode van honderd jaar geleden.

Toen zijn, in een vanzelf zich naar binnen keeren, mijn gedachten teruggevlogen naar een andere begrafenisherring.

Een Noorsche Fjord.

Onderaan bij de bruin- en groen- en rood geschilderde dorpshuisjes een strook vruchtbaar land waarvan de frissche weiden grenzen aan het stil blauw-groene watervlak. Maar waar aan dezen kant de kust zacht opglooit tot een ronde, bruin-groene kruin, daar vormen ginds — ter linker en ter rechter zijde — sombergrootsche bergmonsters een imposant hooge scheidswand, waarvan het machtige contrast nog versterkt wordt door het wondermooi kleurenspeel van sneeuw-wit en rots-vaal tot donker beschaduwde groen van bosschen.

De weg kronkelt omhoog door het vredig landschap. Rechts wordt een meertje zichtbaar en ver achter steekt een nieuwe bergreus den sneeuwtop boven het groen. En in de goddelijke rijkheid der voorzomernatuur ontwaakt alles wat er nog sluimerde aan hooge gedachten. Het gaan wordt een oneindig heerlijke tocht door een land van half werkelijkheid en half droom, die geeft een momenteele almacht van het beste ik.

Plots, om een bocht, geluid van zwaar trappende voeten en meteen wordt zichtbaar een groep mannen, ernstig maar krachtig stappende, die in hun midden dragen een zwarte kist waar een paar roode rozen, grof er op liggend, een felle vlek levendigheid aan geven. In hun snellen, regelmatigen pas schieten zij voorbij als een vizioen. De sterke, in verweerd-bruin gekleede gestalten even terzij wendend, waarbij de regelmatig betrokde gezichten zich keeren naar den stil groetenden vreemdeling, met vluchtigen half-wezenlijken blik der droefstaande oogen.

Als zij voorbij zijn, en hun stap weggestorven, is het natuurgenoet niet verstoord. Maar het is grooter, dieper geworden als een melodie, die van zacht neuriën, vol wordt aangeheven met zwaren alt. Er heeft geklonken „stof zijt gij en tot stof zult gij weerkeeren”!

En de berken langs den weg, die daar toch zoo krampachtig zich inwortelen tusschen de steenen, ze hebben toestemmend het hoofd gebogen, zonder droefenis. En zóó het gras, de donkere dennen daar ginder, en het sneeuwveld boven, dat eenmaal smelten zal.

De rots die zal splijten en verweren, het meer dat kan verdrogen tot stillen poel, ze aanvaarden allen hun lot zonder treuren. En het koor hunner berusting geeft ook den mensch de kracht die hij noodig heeft.

Want uit de stof van zijn lichaam zal groeien de stof die voeden moet de overnemers van zijn geestesarbeid. Zooals een koraalbank groeit in ongepeilde zeediepten, elk geslacht levend en stervend in zijn donkerte, maar opstapelend de rest van zijn bestaan op zijn voorgangers door eeuwen heen, zoo bouwen de menschen met al hun schijnbaar vergeefsche streven in den loop der tijden een nieuwen cyclopedwand. En zooals eenmaal de laatste koraallaag zich plots voelt in de ongekende macht van het volle zonlicht, zoo zullen wij, stapelend levens op levens, geslachten op geslachten, eenmaal bereiken datgene waar wij nu niet eens van weten wat.

En daarom, eer aan de dooden die steen zijn in het gebouw der eeuwigheid, mest op den akker der kennis. Vrede zij met hen!

„Het stoffelijk overschot van Prinses Pauline van Oranje Nassau dat morgen in de Nieuwe Kerk zal worden bijgezet, zal des voormiddags ten 10.6 ure aan het station met den gewonen trein aankomen”.

Is dit eer aan de dooden?.....

Delft, 1911.

ERNST HIJMANS.

Avond.

De dag is weggestorven,
En wolken, spokig groot,
Gaan langs den lichten hemel,
Als boden van den Dood.

De torens van het stadje
Verrijzen zwart en zwaar;
Het rimpelende water
Draagt slechts een peueraar;

Zijn bootje wiegelt zachtjes,
Gedreven door den wind;
Hij zit, en staart in 't water,
Waar zich zijn net bevindt.

Soms haalt hij 't even boven,
Ontdoet het van zijn vracht,
En dan weer doet hij 't zinken,
Staart voor zich uit en wacht

Delft, April 1911.

J. v. R.

Influenza.

Sinds eeuwen gaan de sterren op
en gaan zij ook weer onder.
Sinds eeuwen valt de regendrop,
en rolt de brave donder.
Sinds eeuwen woelt de oceaan
haar wisselende golven;
Sinds eeuwen spoelt zij landen aan,
die eens zij had bedolven.
Hoe 't op dees aarde wezen zal
een eeuw of wat na dezen?
Och, dan zal 't in dit tranendal
nog wel precies zoo wezen.
Dan valt nog steeds de regendrop,
en rolt ook nog de donder.
En ook de sterren gaan nog op
en gaan gedwee weer onder.
Ook zal er in den oceaan
nog wel beweging wezen.
Alleen ik zelf ben heengegaan,
en van mijn kwaal genezen.

OH. M.

Heidedronk.

Ik kwam bij een aardig hutje
midden op de Drentsche hei.
Achter 't huisje was een putje,
en de emmer lag er bij.
'k Vroeg het meisje om wat drinken
en zij ging toen met mij mee,
liet de emmer zachtjes zinken
in het water daar benêe.
Samen trokken wij de keten
Uit het putje weer omhoog.
En ik heb mij toen vermeten
haar te zien in 't wondere oog. —
Dikwijls had ik later tijden
Weer een heerlijk koele dronk
juist zooals men op die heide
den vermoeiden wandelaar schonk.
Maar nooit zag ik later weder
Zulk een vrije oogopslag,
en een oog dat rustig teeder
zoo diep in het mijne zag.

OH. M.

Brief uit de Meijerij.

Van alderlei wâ.

Urst mot 'k den naokijker van het S. W. un stantje skuppe dat'ie zoo skrikkelik veul foute in den lesten brief heit laote staon, die 'k er nie ingeschreve had. As de mister dá zag, dan zou 'tie zegge: „Hannes, Hannes wâ belêf ik met oe een oneer”!

De Vaste is merge gedaon en overal zie de ut bij de slaogers, en boere vol koei-, kalver-, ossen- en verkesvleesch hange, want nou beginne de mensen weer zin best te schranse, nie da ze honger geleje hebbe, waent al die daoge hebbe ze beste vis gegete en daar worde oak niet moager van war? De erme mense ¹⁾ die motten het mit een bokkum doen, of een herring of een kwaoi visje, moar de rijke nie en as die trek hebbe in een biefstukske, dan gane ze op reis ²⁾ en dan meuge ze vlees tete. Nou een reisje noar Rotterdam kost nie veul en dan hebbe ze weer is lekker biefstuk, moar de arme mensen kunne da nie doen war?

Merrege is het Goei Vrijdag, dan goan der veel een moager diné vatte en dan lopt het in de harbarge veur da leste vaste-diné zoo druk, da ze van te veure motte bespreke. ³⁾ Ja zoo gigget ⁴⁾ teugesworrig in de vaste. Zondags hoeve ze da nie te doê en op klokslag twaolf Zutterdags-avonds dan beginne ze âl. Natuurbotter en kunstbotter meuge ze wel neme, moar geen vet in het ête; nou ik hei altijd gehord dâ kunstbotter ook vet is, moar het hiet „botter” en botter meugde ⁵⁾ neme. Zoo is 't hier, of 't overal zoo is, dâ wik ⁶⁾ nie.

We hebbe in Brabant differente kontrijen, zoo ge wit ⁷⁾ doar hebbe we de Meyerey van den Bosch, de barrenie ⁸⁾ van Breda, 't markiezoat ⁹⁾ van Bargaen op Zoom, het Land van Heusde, Altenao, Ravesteijn ¹⁰⁾ de Peêl, de Langstroat, de Acht Zaolighede ¹¹⁾ en nog veul meer.

1) Gedurende de Vasten worden de prijzen van eieren en visch hooger.

2) Volgens de bepalingen over de Vasten mag dan vleesch gegeten worden.

3) Zie annonces in die dagen in de dagbladen: „Grand diner maigre”.

4) Gaat het.

5) Meug de = moogt ge; „de” of „te” is de oude in 't dialect overgebleven 2e persoon enkelvoud du, tu en thou in de andere talen.

6) Weet ik.

7) Weet.

8) Barrounie.

9) Markiezoat.

10) Stein van Ravo. Er waren eens drie broeders volgens de plaatselijke overlevering: Ravo, Bavo en Mago. Bavo stichtte Batenburg, Ravo: Ravestein, Mago: Megen. (Geschk. mengelwerk v. N. B. deel II).

11) Acht plaatsen die allen eindigen op „sel” bij Eindhoven, n.l. Steensel, Eersel e. a. Steensel = Steenselo = lo van Steense = zoon van Steen.

Overal war ge komt doar is 't aenders, as op een ander. Zoo ôk mit de taol, un Bossenoar die klassineert weer heel aenders as un Bredaenoar of un Prilburger ¹²⁾ of een uit Helmut ¹³⁾, en het skonste is, da bekant ider stâd zin eige lieke heit, mist afkomstig van de Carnaval. Dâ lieke van „Sjefke is getrouwd” komt uit Eindhove ¹⁴⁾, dâ van „kachelhout” uit Breda, van den dooie Bossenaar uit den Bosch (Oeteldonk) mi zin woatervrije moerasse en zandwoestijne, moar as ge der komt dan verzuip te er bekant, en da van „we sloape van nacht in 't skuurke” is uit het krabbegat, dâ's Bargaen op Zoom, want da leit oan de Schelde en daar vange ze krabbe as kreette en umdâ die schuins-marseere, noeme ze de Krabbe, da zin de minsen uit Bargaen, schuins-marceerdere. Da wiste nie allemoal war?

Een van de kontrije van Brabant das „'t Heike”, das bij Rucphen ¹⁵⁾ en Rozendaal. Heel, heel vreuger, zin dar sigeunders blijve plakke en die zin dar gebleve, en gappe en matsen dat die kèls kunne! daar is het end van weg. Ze hadde er maresesees ¹⁶⁾ heen gezet, moar die goan nou weer weg, nadat ze der een poar van de argste gevangen hadde, da war de Tuffert en de Speksiemooker, die ze nou in Breda in de perreplu ¹⁷⁾ gestopt hebbe, krèk as un fietsendief hier onderlest, die ze net te groaze kregte toen ie er op un skon fietske van un ander van deur wilde goan.

Ik woon in Tilburg, ¹⁸⁾ das ut grotste durp van heel Noord-Brabant en al heit ut 50,000 inwoners ut is toch un durp mi allegoar huskes van een verdieping. Ze doen hier niks as cente verdiene, veul noar de kerk loope, mooie kleere andoen en meer nie. Alle rijke minsen zin hier fabriekaent, die veul cente verdienen, moar onbeschoafd da zij zin, dâ vinde nargens. ¹⁹⁾ Ze gaon, de jong dan altijd, noar de skool tot ur 15e jaar, dan trekke ze de lange broek aon en rooke sigaren en vatten der borrel en dan zin ze ook meneer, dan zette un hoed op en un groot boord, un witten hoam ²⁰⁾ um der nek, geele schoene en dan binne ze groêt, of ze goan noar het pensinoat krèk as de durkes en worre geestelike, waent das ut skonste wa ge doen kent en ieder heit un heer-zoon, een heer-neef of un heeroome in de fermillie.

Deur de minse hier loopt un franse striep, dâ kunde zien aon de doames, die loope hier mi skon kleere aon het lijf, krek as in Parijs, en as ge die in den Haag teuge kwieft, dan zoude zegge Nou ge begripte me wel war? Un broekrok he'k hier nie gezien, moar wel allegoar van die rokke die onder de knij dichtgebonden zin; as ze un broekrok aantrekke dan zulle ze wel spuls mit de geestelike krijge, want die willen toch moar alleenig un broek en un rok droage.

Joa, de geestelike hebbe hier veul, heel veul te zegge. As ter kemedie gespeeld wordt dan motte ze eerst wete wâ er gespeeld zal worre, en as 't nou van Vondel is, dan is 't goed, waent merrege, op „Goei Vrijdag” speule ze dâ in Eindhove. Carnaval houe ze hier nie, da mag nie en un poar joare trug woaren de bals op kloarlichte dag, allegoar veur de zedelijkheid, begripte. Moar dan motten ze, zooas ik underlest las, de hondjes oôk aon touwkkes houe en schuttinge um de weien, zette, waent de beeste, . . . da witte wel war?

Moar al die veurnoame heere en doames, getrouwd of nie, nie allegoar, das te stark, moar toch veul, die lève

12) Tilburger.

13) Helmond.

14) Eindhoven; volgens Alting naar Wendeleims Andechobia = Aindhoven; volgens van Oudenhoven afgeleid van „Eenen Oven”, omdat alle huizen zoo klein waren, dat er maar een oven was in ieder huis. Volgens anderen is Eindhoven gebouwd in 1274 door Hertog Jan I. Volgens Prealaat Aug. Wichmans: het eynde der hoeven, omdat tot daar eens de zee kwam. Volgens Hermans moet het zijn aldus: „In een charter van 1232 leest men Enehoven en Eyndhoven en in 1399 Eindoven, zooals het dialect het ook noemt, ook wel Endeven = het „ven van Ente”: (de t is wisselletter met de d). Eindhoven is verder op veen gebouwd. De gehuchten van de zelfde naam onder Tilburg en Prinsenhage hebben denzelfden oorsprong, alsmede Enschoot = Schot van Ente. Ente(n) is een mannl. eigennaam”. (Gesch. Mengelw. v. N. B. deel II).

15) Het ven van Rouck = Rook. Een zekere Rook beschrijft toevallig(?) dit Heike in een boekje (18??).

16) Maréchaussee's.

17) Parapluie = koepelvormigdak van de gevangenis aldaar.

18) Of van Drieburg of van Tullisburgum. In charter 712: Tillisburgum = Tillo en Burgum. In charter 1269: Tylborch = Tylo en borch. Tillo = volgens de Rituale in het latijn = Tijl, dus Tilburg = borch van Tillo of Tijl. (Gesch. Mengelw. v. N. B. deel II).

19) Nergens.

20) Hoam = haam = gareel.

hier op zin frans onder elkoar, dá is van de franse striep die der deurheen loopt war?

Moar er kumt toch hoe langer hoe meer gang in de minse, waent ze wille groote-stadsminke zin, en nou rijen ze Zondags in skone vigelante, nû de koetsier in een skon jas op den bok, den eigestes kèl en het eigeste perd, dá deur de week veur de vrachtkars²¹⁾ ziet stoan, en dan um 12 uur goan ze virsites moake bij elkaender.

Mi Julianadag dan krijgen we hier een lichtstoet, differente vereenigingen doen doar aon mée, zoo ook een die de noam droagt: „Leuk zijn is ons doel!” Een skon noam waor, of ze ut ook zin, dá gleuf nie, want da kenne ze hier nie. Sommigte vereeniginge hebbe skon noame, boogschutters, kruisboogschutters, de gildes en koartkluppe, de fitsklubbe, alderlei slag, dá vinde nerges zoo stark as beneje de Moas. Eens in 't joar goan ze potverteere, teere zoo as dá hiet, en doar spoare ze het heele joar veur op. Da't er dan gegete word da's un meroakel, 3 pond vlees de man en ut goat er in hoor! Een pond kluive van ut verke, de pastoor kregt er ook wá van, goeie moat bleve war?, die kregt un krepje²²⁾, varders de man een pond biefstuk en een pond lapkes.

Dan veul bier derbij en brandewijn mi suiker en snevel²³⁾ en de vrullie²⁴⁾ tuisgeloate.

Er wordt hier hard gewarkt van de drankbestrijding, das wel goed war, waent in 't heele land wordt nie zooveul gepeerd²⁵⁾, gepruufd as hier in Brabant. 't Zin allegoar roomse vereenigingen die dá doen, nie ut pruuve, moar het vechte tege de drankduivel, zoo as dá hiet. Doar hedde de Paulus-, de Mariavereenigingen, het Kruisverbond, de Congregatie's en de Retraites, de Volksbonde, kortom heel veul van da slag vereenigingen.

Moar nou zeg ik, woarum beginne ze dan nie mit het Trapistenklooster²⁶⁾ te sluite, dito dito van de Benedichnie en van de Chartreuse? Moar dá doen ze nie. Mit de Communie nou dit joar is ter weer bar en bar gepruufd en toch is ter in de kerk gezeid, da da mit „eenvoud” most plaets vinde, moar doar is niks van gebeurd. De kinders woare eve mooi gemoakt as anders en gefeest da er is, niks minder en Zondags veul zatte minsen, dat er skand van geprooke wier.

Ja ge zout nie gleuve, moar kinders van 5 en 6 joar goan mi feeste meê noar de harbarge, allegoar drinke de manskèls bier, de vrullie brandewijn mi suker en de kleuters: boerejonges.

Die eigeste kinders doen teugesworrig al op der 6e en 7e joar kemunie, en doar kunde karkboekskes veur koope, die eigeste kinders die in de harbarge boerejongens drinke. As ik ut nie zelf gezien had, dan zou 'k nie gleuve, en toch is ut war!

Moar aan den andere kant is ut hier een goed slag van volk, ze zin hier gemoedelik en dá is spreekwoordelik in ut heele land. Veul goeds valt er van te zegge, moar ook veul verkeeds en dáorvan zal oe een andere keer van vertelle. De mister heit me gezeid, dat ie het in hooghollans zou overskrijve, want zeit ie: „Hannes”, ja da zeit ie, „Hannes dan hedde veul meer plezier van oe wark!”

²¹⁾ Kars = kar.

²²⁾ Krepje = crêpe, een stuk van 't varken: navragen aan den consumabel S. P. wat het precies is.

²³⁾ Jenever.

²⁴⁾ Vrouw-lui.

²⁵⁾ Gedronken; van gepoeierd dat is innemen van poeiers.

²⁶⁾ Brouwerij van het Trapistenbier.

Nou as de mister het zeit, dan modde hum net zoo goed gleuve as de pastoor en dus heb ik um eens vrindelik bedankt en zoo za'k een andere keer oe vertelle van de verkeerde toestanden hier en hoe da kumt, „noar aanleiding van un poar boeke van de S. P.”²⁷⁾

Moar veur da'k de pen neerleg, mot ik de heere noa-kijkers eens vrindelik gelukwense mit het kopere feest van het S. W. Da't nog lang een goeie vuitgang meuge hebbe.

As ik ullie nou verveelt heb, dan ga de moar noar „het Café”²⁸⁾ en vat er eentje!

Tbg., dartin van grasmoand 19elf.

Bbk.

²⁷⁾ H. H. J. Maas.

²⁸⁾ D. i. natuurlijk de S. P.!

Vereenigingsleven.

De theorie der Sterstroomingen.

VERSLAG van de lezing, gehouden op 5 April, door Dr. H. A. WEERSMA, voor de D. S. Astronomische Vereeniging.

De bewegingen der sterren worden, evenals die der planeten, beheerscht door de gravitatiewet. Maar deze wet bepaalt alleen de algemeene functie der bewegingen en niet de bewegingen der individueele sterren in concreto. Om deze laatste volkomen te kunnen bepalen, is het noodig bovendien een zeker aantal constanten te kennen (b.v. massa's der sterren en de posities en snelheden op een willekeurig tijdstip.) De kennis dezer grootheden draagt verder bij tot de kennis van de bouw en ontwikkelings-geschiedenis van het heelal.

Meer in 't bijzonder beschouwde Spr. de snelheden of eigenbewegingen. Na een korte bespreking van enkele algemeenheden werd overgegaan tot de kwestie in hoeverre in het systeem der eigenbewegingen regelmaat te constateeren is. In verband hiermee werd eerst gesproken over de zonsbeweging, waarvan het effect is een divergentie van de waargenomen eigenbewegingen van uit een bepaald punt van de hemelbol (apex). Ter bepaling van dit apex en van de zonsnelheid wordt gewoonlijk gebruik gemaakt van de hypotese dat de werkelijke bewegingen der sterren over alle richtingen gelijkmatig verspreid zijn. Door Prof. Kapteyn, zijn anomalien ontdekt in de eigenbewegingen, die deze hypothese onhoudbaar maken. Uit een nadere studie van het karakter der anomalien is gebleken, dat de bewegingen der sterren in de ruimte voorkeur vertoonen voor twee bepaalde richtingen. Zoo kwam hij tot de theorie der sterstroomingen. Zijn resultaten zijn bevestigd door Eddington en anderen, Eddington vat de zaak zoo op, dat de sterren verdeeld zijn over twee wolken, die zich ten opzichte van elkaar bewegen en elkaar grootendeels doordringen. Uit nog niet gepubliceerde onderzoekingen, in Groningen verricht, blijkt dat stergroepen met verschillende spectra zich verschillend ten opzichte van het verschijnsel verhouden, en dat het verschijnsel verder allerlei complicaties vertoont. Ten slotte gaf Spr. in 't kort aan welke opvatting van het wezen en den oorsprong van het verschijnsel bij de tegenwoordige stand der gegevens, als de meest waarschijnlijke kan worden beschouwd.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

DELFTSCHE Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 28 APRIL 1911. No. 27.

Delftsche Studenten-Bond.

Delftsche Studenten Debating-club „Logica”.

VERGADERING op Dinsdag 28 Maart.
Spreker: de heer P. H. Goedhart.
Onderwerp: „Clubvorming”.

In eene causerie behandelt Spr. in de eerste plaats de verschillende soorten bestaande clubs, doch wijdt in hoofdzaak zijne aandacht aan die, welke niet bestaan, en z. i. veel nut zouden kunnen stichten, namelijk technische clubs.

Als mogelijk nut daarvan noemt hij o.a.: het houden van lezingen door de leden, het in kleinen kring behandelen van boekwerken op technisch gebied, het bespreken van ingewikkelde technische vraagstukken, het vlug rondgaan van eene kleine portefeuille, enz.

Tenslotte komt spr. tot de volgende conclusie:

1. Aansluiting der studenten, organisatie in de groote gezelligheidsverenigingen is noodzakelijk.
2. Aansluiting van groenen in gezelschappen is gewenscht en bevorderlijk voor de algemeene ontwikkeling.
3. De kleinere clubs kunnen uitmuntend werken.
4. Technische clubs zijn zeer gewenscht en bevorderlijk voor de technische ontwikkeling. Na eene vrij langdurig debat volgt nog eene improvisatie.

Tenslotte wordt bij de rondvraag op voorstel van één der leden in beginsel besloten tot viering van het derde Lustrum.

De w. n. Secretaris.

Uit de Delftsche wereld.

Egoïsme of Bescheidenheid.

Nu de heer Van de W. in het Studenten-Weekblad van 31 Maart j.l. rechtstreeks het woord tot ons, vrouwelijke studenten, gericht heeft, mogen wij niet langer zwijgen, en wil ik, als één harer, een zwakke poging doen, hem op zijne vragen te antwoorden, en hem dus door de daad toonen, dat ik er, zoonoodig, niet afkeerig van ben, de pen op te nemen.

Zeer zeker heeft de heer Van de W. gelijk, als hij zegt, dat de buitenwereld weinig van ons intiem kringetje bemerkt. Hoe kan dat ook anders, waar 37 meisjes zulk een heel klein deel uitmaken van over de duizend ingeschrevenen aan de T. H. Ieder zal het, met mij, ongetwijfeld een gelukkig verschijnsel achten, dat deze meisjes, nog jong, aan de Technische Hoogeschool aangekomen, een gezellig tehuis vinden in ons clublokaal.

Zou een ver doorgevoerde toenadering tusschen de mannelijke studenten en ons niet veel van het intieme clubleven wegnemen? De eerstgenoemden zouden naast dezen omgang nog altijd sociëteit of corps behouden, de basis hunner onderlinge aansluiting; het is dus niet te verwonderen, dat wij onze club ook getrouw wenschen te blijven als middelpunt van ons studenten-leven, en dat de hechtheid van haar bestaan groot gevaar zou loopen als wij, die met zóó weinigen zijn, gezelligen omgang er buiten zochten.

De heer Van de W. is een idealist. Hij ziet de dingen zoo vriendelijk in, zoo héélemaal als ze moesten, maar niet kunnen zijn. Het zou zeker te prijzen zijn, als wij in verenigingen meewerkten en onze stem lieten hooren, maar thans is de Delftsche wereld daar nog niet rijp voor.

De jongelui zijn niet allen zooals de heer Van de W., die het blijkbaar ernstig met zijn denkbeelden meent. Als men b.v. op de eene of andere vergadering vraagt, of de meisjes niet in het debat willen treden, en hierop volgt, zooals onlangs geschied is, een hoorbaar gegiegel in de zaal, dan bederven deze heeren het totaal voor wie van ons er is heengegaan met het vooruitzicht op een avond van prettig samenzijn en ernstige bespreking van onderwerpen, die ons allen interesseeren.

Het valt niet te ontkennen, dat wij veel beleefdheden ondervinden, waarvoor wij niets terug doen. Dit is voor ons dan ook bezwaarlijk. Als b.v. Vrije Studie ons uitnodigingen zendt, en wij zouden gaarne niet alleen nemen, maar ook geven, dan kunnen wij in deze niets uitrichten, zoolang onze club nog geen subverenigingen heeft, waarin sprekers van buiten optreden, en welke zich krachtig genoeg gevoelen, om het te durven wagen, aan onze mannelijke collega's en andere belangstellenden invitatie's te zenden. Wij kunnen helaas tot nog toe slechts dankbaar de ons betoonde hoffelijkheid aanvaarden.

Wat het schrijven in het S. W. betreft, de heer Van de W. heeft m.i. gelijk, dat hij onze gemakzucht op dat punt afkeurt. Maar zijn eischen lijken mij wat hoog gesteld. Zoolang het over een blauwen hemel gaat, kunnen wij het zeker beproeven, maar de diepere gevoelens, die hij bedoelt, zijn, dunkt mij, al heel weinig geschikt, om in een algemeen Studenten-Weekblad openbaar te worden gemaakt. Hiervoor hebben we nu juist onzen intiem vriendenkring, en niemand zal wel willen beweren, dat het publiceeren van dergelijke uitingen van ons gemoedsleven de toenadering tusschen mannelijke en vrouwelijke studenten zal bevorderen.

Ik geef dus toe, dat we niet goed doen, zoo weinig van ons te laten hooren. Noem het egoïsme of bescheidenheid, misschien heeft het wel iets van beide.

Tenslotte zou het niet onbelangrijk zijn, te weten, welk procent van de Delftsche mannelijke studenten in het S.W. schrijft. Indien men in aanmerking neemt, dat wij meisjes slechts ongeveer een dertigste gedeelte van alle aan de T. H. studeerenden uitmaken, zou ons dan wel een verwijt over het geringe aantal onzer bijdragen in dit blad mogen treffen?

In elk geval hoop ik met den heer Van de W., dat zijn opwekking gevolg mag hebben.

N.

Enkele opmerkingen betreffende het door Mej. N. ingezondene.

Mijn doel is voor het oogenblik bereikt: eindelijk heeft dan ook een vrouwelijke student zich in ons blad uitgesproken, — toegegeven, dat dit nog slechts is over de kwestie van het uitspreken zelf.

Mej. N. is het in bijna alle punten met mij eens; maar zij heeft toch niet volledig begrepen (of willen begrijpen) wat er bedoeld werd. Ik heb pogen aan te geven de onvoldaanheid, waut eenzijdigheid van ons leven; het vragen, daaruit ontstaan. En zeker, dan heb ik mij gewend tot de vrouwelijke studenten, maar (ik herhaal). „Niet om geheele beantwoording, omdat ik niet het onmogelijke wil”, — ik heb gevraagd, een enkele maal te mogen hooren, wat in haar wereld tot uiting komt.

Mej. N. valt mij nu akelig-letterlijk aan op „den blauwen hemel” „waar 't nog gaat”, maar vindt die diepere gevoelens al heel weinig geschikt voor S.-W.; wel voor intiem kring van kennissen. Moet ik waarlijk zeggen, dat ook hier nog wel een middenweg is, de weg, welke mej. N. zelf bewandelt in haar schrijven? Zoo b.v. haar klacht over het gedrag van sommige studenten op vergaderingen, komt nu langs geleidelijken weg zeer goed tot uiting; op zich zelf in 't S.-W. gepubliceerd was het een paskwil geweest. Ik vraag niet een uitroepscylus: „O wat is de hemel blauw en wat wit de wolken..!” en evenmin een fijn analytisch, opperst lyrisch verhaal over ziels- en lichaams-toestand van mej. Die en mej. Die; maar ik bedoelde een produkt, gegroeid uit een zuivere natuurs-impressie, zoowel als uit de diepste ontroeringen van het leven. Deze produkten kunnen evenzeer geschikt voor publikatie zijn, als dat waaruit ze voortkwamen, ongeschikt was. Met dit al apprecieer ik zeer het voorbeeld door mej. N. gegeven en hoop met haar, dat zij spoedig navolging moge vinden.

VAN DE W.

Studiebelangen.

Naar aanleiding der Enquête wendde de C. C. zich tot de Civiele afdeling en mocht van haar in beginsel instemming ontvangen met het plan eener Centrale regeling van het Practisch Werken analoog aan die der Werktuigkundige Sub-afdeeling.

Begrijpelijker wijze echter zal de afdeeling, alvorens met de bouwkundige plaatsing van volontairs op bekende bureaux aan te vragen, ongeveer het aantal moeten kennen van hen die er gebruik van zouden maken. Het ligt in de bedoeling deze regeling voor alle studenten te doen gelden, terwijl ze wel voornamelijk die der eerste drie studie jaren ten goede zal komen, waar deze toch practisch van plaatsing aan rijkswerken uitgesloten blijven door den voorrang der vierde en vijfde jaars.

Vertrouwende dat de waardeering van de welwillendheid der afdeeling ook bij de studenten hoog genoeg zal zijn om hun enthousiasme der Enquête te doen herleven,

noodigt de C. C. alle Civiele studenten uit, zich vóór 9 Mei a.s. bij den Secretaris (adres Indische Instelling) op te geven indien zij dit jaar gelegenheid willen hebben om op een der door de afdeelingen voor de regeling gewonnen bureaux practisch te werken. Zij zal dan nog tijdig dit aantal kunnen melden.

Namens den Voorzitter,

P. J. WILLEKES MACDONALD,

Secretaris

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

CREDIETREGELING.

Gezien het misbruik, dat van de bestaande crediet-regeling wordt gemaakt heeft het Bestuur besloten deze tot de a. s. jaarlijksche Algemeene Vergadering te schorsen. De uitgaven kunnen van af heden dus slechts à contant worden gekocht.

13 April 1911.

HET BESTUUR.

CONTRIBUTIE-INNING.

De bij de eerste aanbieding niet geïnde quitanties zullen wederom (nu verhoogd met 10 ct. inningskosten) worden aangeboden.

Daaronder zijn er, waarbij ook nog verschuldigde contributie 1909—1910 in rekening wordt gebracht.

Deze quitanties kunnen dus bedragen f 0,60 of f 1,15 en indien ook één ex. statuten en huishoudelijk reglement verschuldigd is f 0,80 of f 1,35. De statuten enz. zijn deze week aan de betreffende personen rondgezonden.

Waar gebleken is dat quitanties onbetaald bleven, doordat de aanbieding niet door de betreffende huis-juffrouwen werd overgebracht, wordt men vriendelijk verzocht vooruit order tot betaling te geven.

Tevens wordt onwetenden in herinnering gebracht, dat men door onderteekening van een bon bij koopen tegen ledenprijs lid wordt.

Tooneel.

ROTTERDAMSCH KUNSTKRING 8 April.

De Hagespelers onder leiding van Eduard Verkade: „Men kan nooit weten”, (You never can tell), een comédie in vier bedrijven van Bernard Shaw.

Een comédie van Shaw, dat wil zeggen: een zóó innige dooréénmengeling van diepe levenstragiek en uitbundige joligheid, dat alleen de meesterhand van een Shaw het geheel tot iets aannemelijk menselijks kan maken. Dat de Hagespelers het hebben aangedurfd, dit stuk op hun repertoire te nemen, zal wel zijn oorzaak vinden in het feit, dat ze het over het algemeen zeer wel wisten te bezetten. Behoudens het te zachte en te weinig gearticuleerde spreken gaf hun weergave aanleiding tot groote tevredenheid. Speciale lof komt toe aan Hetty Beck, die ons een kostelijken Philip Clandon liet zien. Jammer, dat door haar uitnemend spel, de toch reeds ongelukkige weergave van Dolly door Sophie Hermse nog méér op den achtergrond raakte. Verkade als Valentine en Rienk Brouwer in het karakter van den ouden knorrighe heer Crampton beantwoordden volkomen aan de gestelde verwachting, terwijl mede het spel van Alex Frank als kellner allen lof verdiende en herhaaldelijk tot een moeilijk in te houden lachen

aanleiding gaf. De overigen deden hun best, maar kwamen geen van allen boven 't middelmatige uit; Brongers als advocaat Bohun was zelfs bepaald slecht te noemen. Het décor voldeed goed, behalve in het tweede bedrijf, dat een onlogische achtergrond hooft. De zonnetentplaatsing bleek echter een zeer vernuftig middel om het geluid meer de zaal-in te krijgen.

De regie was bij Verkade in goede handen. Slotindruk: Bevredigend.

J. v. R.

Boekbespreking.

Century Path, A Magazine devoted to the Brotherhood of Humanity, the promulgation of Theosophy and the Study of Ancient and Modern Ethics, Philosophy, Science and Art. Edited by Katherine Tingley.

—o—

Een geïllustreerd theosophisch weekblad, dat sterk doet denken aan ons maandschrift „Lotusknoppen”, (zie vorig S.-W.), waarvan het de oudere zuster is.

De vlot geschreven artikelen zijn met een flinke letter op stevig papier gedrukt, waarop de talrijke illustraties zeer goed uitkomen.

J. v. R.

Technische Hoogeschool.

AFDEELING DER BOUWKUNDE.

De Voorzitter van de afdeeling der Bouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Bouwkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juni 1911, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Professor T. K. L. Sluyterman, vóór den eersten Mei 1911.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. Walman Jr. te Delft.

—o—

AFDEELING DER WEG- EN WATERBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het ingenieurs-examen voor civiel-ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juni en Juli 1911, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den secretaris der Afdeeling Professor J. Nelemans, vóór den 15den Mei 1911.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken d.d. 8 April 1911, No. 2318, Afdeeling H. M. O., is met ingang van 16 April 1911 aan S. Netto, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als assistent voor de waterbouwkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 13 April 1911, No. 1947/1, Afdeeling H. M. O., zijn voor het tijdvak van 16 April tot en met 31 December 1911 benoemd aan het gebouw voor Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Mechanische Technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft:

- 1e. tot chef-machinist D. A. Krieger;
- 2e. tot stoker, J. Noorden;
- 3e. tot bediende-bankwerker, F. de Jong.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 13 April 1911, No. 1947/2, Afdeeling H. M. O., is met ingang van 1 Mei 1911 benoemd tot concierge van het gebouw voor werktuigbouwkunde, scheepsbouwkunde en mechanische technologie aan de T.H. te Delft, M. P. Diemel, thans schrijver.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 13 April 1911, No. 2615, Afdeling H. M. O., is voor het tijdvak van 16 April tot en met 31 December 1911 benoemd tot bediende-instrumentmaker aan de Technische Hoogeschool te Delft, H. F. W. van Dijk, te Delft.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 13 April 1911, No. 2614, Afdeling H. M. O., is met ingang van 16 April 1911 benoemd tot leerling-amanuensis aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. de Haan, te Delft.

Berichten en Mededeelingen.

D. S. R. V. „LAGA”.

Hoofdelijke omslag.

Zij, die hunne hoofdelijke omslag, zijnde f 3,—, niet voor 10 Mei a.s. hebben betaald, vervallen in een boete van f 0,50.

F. J. DIJXHOORN,
Thesaurier Feestcommissie.

ADVERTENTIEN.

De Auto en Rijwielgarage van HOTEL „CENTRAL”

is geopend van 's morgens 8 tot 's avonds 12 uur.

Den bezoekers met Rijwielen wordt verzocht van dezen ingang gebruik te maken. Ook maandelijksche abonnementen verkrijgbaar voor STALLING van RIJWIELEN en MOTORRIJWIELEN tegen billijke voorwaarden.

„Waarom?”

mogen wij niet uit Uw geheele collectie 40-cents-brochures (Pro en Contra etc.) 10 nrs. naar keuze sorteeren voor f 3.—?”

Dat moogt ge nu eindelijk! Zendt ons slechts visite-kaartje (met duidelijk adres) en ge ontvangt den nieuwen Keuze-catalogus. Veel is sterk in prijs verminderd.

HOLLANDIA-DRUKKERIJ, BAARN.

Repeteeren Bouwkunde,

voor B¹⁻⁵ en C¹⁻⁵ door ervaren Bouwkundig

Opzichter-teekenaar. Toezicht op teekenaarwerk, enz.

Voordeelige condities en gemakkelijke afbetaling.

Brieven onder No. 5672, Bureau van dit Blad.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 28 en Zaterdag 29 April. Diligentia: Beethoven-Cyclus. Kwartet-avonden door het Boheemsche Strijkkwartet. 8 uur.

Zaterdag 29 April. Kon. Schouwv.: Fr. Opera: „Henri VIII”; 8 uur.

Zondag 30 April. Fr. Opera: „Le Barbier de Seville”; 2 uur.

Fr. Opera: „Louise”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Beethoven-Cyclus. Herhaling der 9e Symphonie. 8½ uur.

Diligentia: Kwintet, Septet en Blaas-Trio. 2½ uur.

D. C. M. JANSSEN, Oude Langendijk 9.

CHAMPAGNE LEON CHANDON . . .	f.2,00
” VIX-BARA CARTE ROSE . . .	- 2,50
” MOËT & CHANDON . . .	- 3,25
” ” ” Demi Sec . . .	- 3,50
” ” ” White Star . . .	- 4,25
” VÈUVE BINET FILS & C ^{IE} . . .	- 3,25
” HEIDSIECK MONOP. SEC . . .	- 4,50
” G. H. MUMM . . .	- 4,25
” DE NEUVILLE & C ^{IE} . . .	- 1,60

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Abonneert U op het

Technisch Studenten-Tijdschrift.

Prijs per jaargang f 4,—.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.

KNALFIX PISTOLEN compleet 90 cent, alsook PATRONEN
(met vet gevuld) 8 voor 10 cent.

Uitsluitend verkrijgbaar in het Magazijn der

1e DELFTSCHE RIJWIELTRUST, — VROUWJUTTENLAND 1.

